HOE de HOND zomaar VERDRONK!

ONDER WATER

Tijdschrift van
studievereniging
Nieuw Nederlands Peil
Nummer 3 / 2024 /
Jaargang 19

GOED nieuws: NNPeet REAGEERT op al uw ELLENDE

ONTHULD: Rosana kan NIET koken!

EINDELIJK de WAARHEID over POEP

HIJ heeft GEHEIMEN!

NNPost-it muur

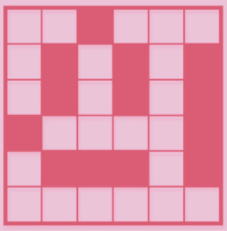
LUISTERTIP

De Postkoloniale Podcast met RICK HONINGS

Voor een helder perspectief op ons koloniaal verleden door een vooraanstaand expert

Puzzelpauze

KLAAR met het geroddel en zin om even te NNPuzzelen? Ga naar pagina 20!

@REGENGEDICHTEN maakt weer een geweldige COMEBACK op pagina 9!

De HOOGWATER overgenomen door PARIJS?!

SAMENWERKING van de EEUW met FRANKRIJK!

Over het dolfinarium en internationaal zwemmen

NIEUW!

Advies nodig? Een schouder om op te huilen? De NNPeettante HELPT met al jouw problemen!

Voor slechts 10 euro wil de NNPeettante haar beste wijze raad met JOU delen!

LET OP! Niet tevreden? Geen geld terug!

Altijt al werkeloos willen zijn? Kies Nederlandse Taal en Cultuur aan Unifersiteit Lijden!

AD

Voorwoord van de redactie

Het zonnetje schijnt. De lucht is blauw. De zomer komt eraan! Eindelijk! Eindelijk kunnen we weer tussen de colleges door buiten van het zonnetje gaan zitten genieten. Als jij achter het Lipsius bij het water zit, als jij langs de singel loopt of als jij over de Leidse grachten vaart, vraag jij je dan weleens af wat zich daar allemaal onder de oppervlakten van het water bevindt? Welke vissen zouden er zwemmen? Hoeveel fietsen zouden er dit jaar al in de grachten zijn beland? En hoeveel plastic soep zou er vanuit de Leidse grachten in de zee belanden?

Waarschijnlijk denk je daar niet dagelijks over na, waarschijnlijk ook niet wekelijks of maandelijks. Wij althans niet. Je ziet het immers niet. Als ik naar de singels kijk, zie ik water, eendjes en boten. Ik zie geen vissen. Heel soms zie ik wel een wiel van een fiets. Zelden zie ik een plastic tas in het water. Ik let er niet op. Zo spelen er ook dingen onder de oppervlakten van ons studentenwereldje, van de universiteit en van de vereniging. Soms zijn het leuke dingen, zoals de visjes in de grachten. Soms zijn het minder leuke dingen, zoals de plastic soep.

Het thema van deze Hoogwater is Onderwater. In deze editie duiken we de diepte in met collega's van de Sorbonne Université. Verder nemen vijf anonieme studenten ons mee naar het diepst van hun gedachten en leggen hun persoonlijke dilemma's voor aan onze NNPeettante, die met liefde en geduld ieders vragen beantwoordt. Dat is nog niet alles. De afgelopen weken hebben we als commissie de inzendingen mogen zien binnendruppelen. Van gedicht tot verslag. Van regendruppel tot aquarium. Van dolfijn tot... poep. Voor ieder wat wils.

Veel leesplezier!

De redactie

Colofon

Hoogwater is het tijdschrift van studievereniging Nieuw Nederlands Peil. Het verschijnt twee keer per jaar. Wil je jouw stuk ook in de volgende Hoogwater zien verschijnen? Mail dan naar hoogwater.nnp@gmail.com. De redactie behoudt zich het recht voor om wijzigingen aan te brengen en/of stukken in te korten.

Vormgeving voorblad
Alex van Miltenburg

Vormgeving binnenkant
Alex van Miltenburg
Maud Voets

Auteurs
Goran Bouaziz
Kyrie Ekue-Hettah
Riad Ghezali
Vincent de Groot
Marie Grossi
Franka Hogewoning
Noor Jongeneel
Camille Labee
Olivia Pereira
Santino Reniers
Maud Voets
Lucas van Wadenoijen
Clothilde van de Wandel
@regengedichten

Oplage
50 exemplaren

Hoogwater
Nummer 3 – 2023/2024
Jaargang 19

In dit nummer

DE ENIGE ECHTE KRUWOPU
pagina 20

STUKKEN VAN ONZE FRANSE COLLEGA'S
pagina 10, 18 en 28

HET EILAND AAN DE ANDERE KANT VAN HET WATER
pagina 26

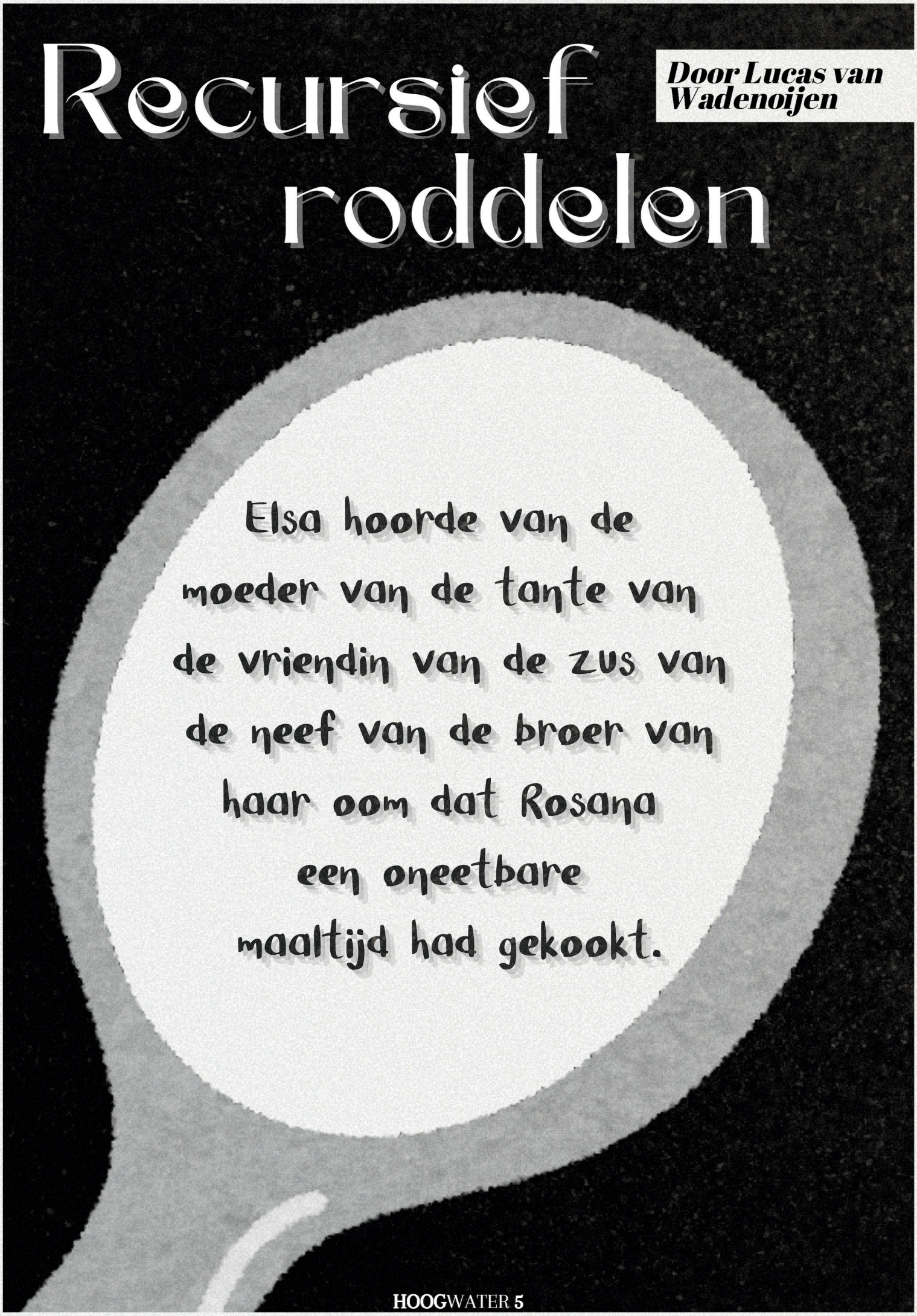
NNPEETTANTE
pagina 12

En verder...

P.5 RECURSIEF RODDELEN
P.6 WATERMAKERS (BLØF)
P.8 DE HAVEN
P.9 @REGENGEDICHTEN
P.14 KLEEDKAMERPRAAT
P.17 IN 'TWATERSPIEGEL GETIJDEND
P.22 DE HOND
P.24 POEP - EEN LITERAIR TRAUMA
P.30 LITERAIRE CANON
P.32 STRIP VAN VINCENT

Recursief roddelen

Door Lucas van Wadenoijen

Watermak

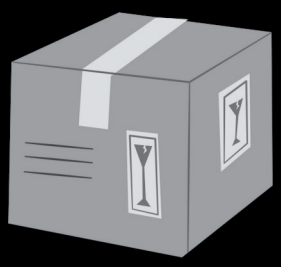
Hey.

Weet je dat ik nog vaak aan je denk?

Het moeilijke aan het vertellen van een verhaal is niet de vorm of het vinden van de woorden. Het moeilijke aan het vertellen van een verhaal is dat het verhaal nooit recht doet aan de werkelijkheid. Jij bent niet te omschrijven. Tegen de tijd dat ik je heb beschreven ben je alweer veranderd. Vanaf nu zal ik die nieuwe versies van jou nooit te zien krijgen. Dat is ook m'n eigen schuld. Je zult zelf moeten beoordelen of je nieuwe versie beter of slechter is dan wie je ooit wil zijn.

Ik weet niet wat het probleem is. Ik hou van je, maar ik mis je pas als ik 's nachts alleen in bed lig. Je lach is het mooiste wat ik ooit heb gezien, maar ik weet niet of dat hetgene is wat ik elke ochtend wil zien als ik wakker word. Ik wil je geen pijn doen. Het is ook niet nodig. Toch? Ik wil gewoon voorkomen dat ik plots wakker word en erachter kom dat niks in mijn leven mijn beslissing is geweest. Ik wil gelukkig zijn, maar ik blijf vergeten dat het geen doel is. Jij maakt me gelukkig, maar ik moet ook gelukkig kunnen zijn met mezelf.

Het appartement waar we samen van hebben gedroomd is verhuurd. De bank is naar de kringloop gebracht, net als het vloerkleed en de koelkast. Vreemd dat ik zoveel meer voel voor onze herinneringen met deze spullen dan voor jou. Nee, sorry schat. Dat is niet waar. Deze verhuizing is zenuwslopend en ik voel me langzaamaan steeds meer als dier zonder ruggengraat. Als ik me hier neerleg als een puddinkje, lig je dan met me mee?

ers (bloß)

Ga je dan toch niet bij me weg? Ondanks alle lelijke woorden die je van me hebt gehoord. Ondanks alle gevoelens en verloren ruzies en slobberige kussen en tranen van geluk. Want ooit was het mooi zo. Onze droom, ons appartement met alle hoop en alle liefde. Acht jaar geschiedenis. Ik loop naar de spiegel. De lijst is van goud, maar dat is niet echt. Als ik hem zo schuin omhoog hou heb ik geen spiegelbeeld, geen reflectie om te zien dat je niet langer naast me staat. Ik heb je uit de lijst geduwd. Dan stap ik op de stoel met de spiegel boven mijn hoofd. Dan stap ik op de tafel. Ik laat de lijst los met dichte ogen. Ik moet ook nooit gekeken hebben toen ik jou liet gaan.

Op de vloer liggen overal spiegelscherven. Glas, scherp, honderd, duizend. Ik wil ze niet tellen. Ieder scherfje weerspiegelt mijn gezicht en kijk, op sommige vallen tranen stuk. Het water springt over van stuk op stuk, verdeelt zich in bolletjes, blijft drijven in druppels. De zon is al onder, geen regenboog vanavond.

De tafel houdt me beter dan mijn knieën. Ik zit me neer en druk mijn rug tegen de muur. De tafel voelt koud onder mijn billen, hij is niet eens van metaal. Ik vouw mijn benen onder me en leg een hand over mijn borst. Vroeger heb ik mijn dagboek eens toevertrouwd dat als ik heel boos was alleen water zou helpen. Drinken natuurlijk. Nu ik dertig ben zie ik in dat water je ook kan helpen als je het laat vallen, uit je ooghoeken of uit de kop onder de douche. Dat is waarschijnlijk wat ik nu zou moeten doen. Maar ik wil niks moeten. Gewoon zo even blijven zitten.

De haven

Tekst: Lucas van Wadenoijen

Een veilige haven te midden van de golven,
één waar aanmeren altijd mogelijk was,
zelfs als de vuurtoren zijn licht niet liet schijnen.
Zonder die vuurtoren wist je altijd je weg te vinden.

De haven is gesloten.
Je dacht dat havens altijd open waren, niets blijkt minder waar.
Wat moet een schip als hij geen haven heeft om aan te meren?
Vooralsnog dobbert het schip rustig op de golven die men het leven noemt,
en wanneer deze golven te zwaar worden,
zal het schip deze toch moeten bevaren.

Je raakt een haven kwijt,
toch is het belangrijk dat je niet blijft treuren omdat die ene haven is gesloten,
maar blijft kijken naar alle havens,
waar je nog wel aanmeren kan.

door @regengedichten op Instagram

warme dikke regendruppels op je huid
na een lange lome zomerdag
'dat is goed voor de plantjes'
maar ook voor mij denk je dan
vorig jaar was je zomer gevuld met
armbandjes, glitters en roze boaveertjes
dat geluk maar ook de domme keuzes schommelden op een
dunne lijn
een vlakke lijn
je winter werd donker
en in de lente moest je groeien
jezelf water leren geven zodat je kon bloeien
tussen de lammetjes en het gras
deze zomer drukt op je hart
maar je laat je onderdompelen in de warme regen
en onder water kun je eindelijk ademhalen
en voelen
dat je lucht tekort komt

Duik in het avontuur van het Dolfinarium: Ontdek de onderwaterwereld!

Het Dolfinarium, gelegen in Harderwijk in de provincie Gelderland, is meer dan alleen een park voor zeedieren. Het is opgericht in 1965 en is een bijzondere plek waar bezoekers kunnen genieten van de fascinerende wereld van het zeeleven en haar meest boeiende geheimen. Met spectaculaire shows waarin acrobatische dolfijnen en grappige zeeleeuwen de hoofdrol spelen, biedt het Dolfinarium een ervaring die alle leeftijden betovert.

Maar het Dolfinarium biedt niet alleen entertainment. Het park heeft ook educatieve activiteiten waar bezoekers meer kunnen leren over de mysteries van de oceanen. Interactieve tentoonstellingen laten bezoekers kennismaken met maritieme ecosystemen en de uitdagingen waar zeedieren in hun natuurlijke habitat mee te maken hebben. Zo krijgen bezoekers de unieke kans om het belang van het behoud van de oceanen en de zeedieren te begrijpen.

Het Dolfinarium zet zich in voor de bescherming van het zeeleven en voert onderzoeks-, reddings- en rehabilitatie-initiatieven uit om bedreigde zeedieren te helpen en fragiele ecosystemen te behouden. Ook worden er programma's opgezet om het publiek bewust te maken van de problemen rondom het behoud van de zee en om milieuvriendelijk gedrag aan te moedigen.

Ondanks zijn lovenswaardige inspanningen, is het Dolfinarium niet vrij van controverse. Er zijn ethische zorgen geuit over het houden van zeedieren in gevangenschap en de leefomstandigheden in het park. Dieren-beschermingsorganisaties hebben hun bezorgdheid geuit over het welzijn van de dolfijnen, zeeleeuwen en andere dieren in het park. Deze kwesties roepen vragen op over de rol van zeezoogdierenparken in het behoud van het zeeleven en de ethiek van het houden van wilde dieren in gevangenschap, waar we later op terug zullen komen.

Toch blijft het Dolfinarium een populaire bestemming voor liefhebbers van zeeleven en gezinnen die op zoek zijn naar avontuur. Met zijn indrukwekkende shows, educatieve tentoon-stellingen en toewijding aan het behoud van het zeeleven, biedt het Dolfinarium een on-vergetelijke ervaring voor iedereen die de wonderen van de oceanen wil ontdekken.

Controverse

Ondanks het succes is het park nog steeds onderwerp van controverse. Veel organisaties hekelen dit soort parken. Ethisch gezien lijken deze parken in veel gevallen op gevangenissen voor dieren waar ze mishandeld worden. Er worden inderdaad shows georganiseerd met als doel het vermaken van het publiek. De wilde dieren zijn echter niet gemaakt om in kleine ruimtes te worden opgesloten, noch om te worden getraind. Het zijn vooral de omstandigheden van deze trainingen die aan de kaak worden gesteld.

In september 2023 bezocht Stichting Bite Back het hoofdkantoor van Tripper (een website die kaartjes verkoopt voor attractie-parken of andere evenementen, shows) in Leiderdorp. Deze actiegroep wilde dat de website zou stoppen met de verkoop van kaartjes voor het Dolfinarium.

Deze actie vond plaats in het kader van de campagne 'Nederland zonder Dolfinarium'. De stichting wilde een einde maken aan het houden van dolfijnen en andere zeedieren in gevangenschap. De stichting heeft ook tot doel om andere elementen die het bestaan van het park mogelijk maken te neutraliseren, zoals bedrijven die kortingen aanbieden, of zelfs de vervoermiddelen die het park bedienen. Tripper antwoordde eenvoudigweg dat ze geen verantwoordelijkheid namen voor deze beschuldigingen omdat ze alleen kaartjes verkochten.

Ook is er het standpunt van minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Piet Adema. Hij sprak in het NOS Jeugdjournaal en zei dat het park moest sluiten. In zijn toespraak zei hij de mening van dieren-beschermingsverenigingen te begrijpen.

Het is onacceptabel om dieren in te kleine ruimtes te houden. Hij gaf het park een kans door te zeggen dat ze de schadelijke elementen moesten aanpassen voor het welzijn van de dieren. Er wordt gesproken over het uitbreiden van de voor dieren bestemde ruimtes en het natuurlijker maken ervan.

Het is onacceptabel om dieren in te kleine ruimtes te houden. Hij gaf het park een kans door te zeggen dat ze de schadelijke elementen moesten aanpassen voor het welzijn van de dieren. Er wordt gesproken over het uitbreiden van de voor dieren bestemde ruimtes en het natuurlijker maken ervan.

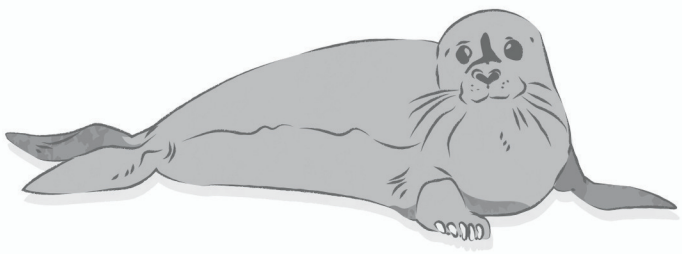
Ook parkdirecteur Alex Tiebot werd geïnterviewd. Deze laatste benadrukte het feit dat deze dieren gewend zijn aan gevangenschap. Hij betwist de vergroting van ruimtes niet, maar hij brengt wel het idee naar voren dat deze verblijven nooit zoals in de natuur kunnen zijn.

Dit weerspiegelt precies het verhaal van de vrouwelijke orka Morgan die in 2010 door het park voor de kust van Nederland werd gered. Verenigingen hadden haar voortdurende gevangenschap tegen-gewerkt. Dit was de reden voor juridische stappen ten gunste van het rehabiliteren van het dier in het wild.
De rechtbank Amsterdam oordeelde echter dat de orka geen enkele kans had om in het wild te overleven. Er was toestemming gegeven voor zijn overplaatsing naar het zoölogische park Loro Parque op de Canarische Eilanden.

Het Dolfinarium Harderwijk is een van die plaatsen die steeds meer controverse oproepen in een wereld waar de kwestie van dierenbescherming steeds meer ter sprake komt.

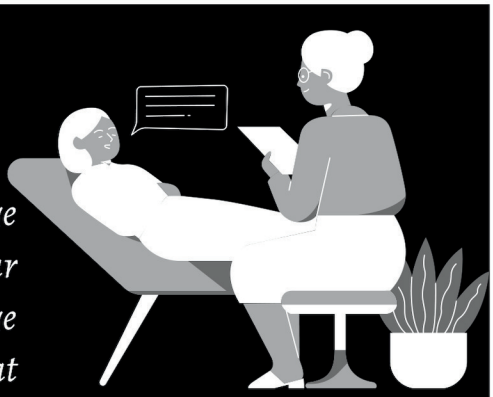
Bronnen

https://sleutelstad.nl/2023/09/16/actie-tegen-kaartverkoop-dolfinarium-bij-hoofdkantoor-kaartverkoper/
https://www.looopings.nl/weblog/23466/Minister-over-Dolfinarium-Harderwijk-Zou-eigenlijk-moeten-sluiten.html
https://fr.m.wikipedia.org/wiki/Dolfinarium_Harderwijk
https://www.dolfinarium.nl/

Sorbonne Université
Door Clothilde van de Wandel en Riad Ghezali

NNPeettante

De afgelopen weken stond de mailbox van onze lieftallige NNPeettante open voor al jullie vragen en kwellingen. Ondanks haar drukke leven maakte zij even de tijd vrij om deze betreurenswaardige kwesties vanuit nuchter perspectief te beantwoorden met wat welgemeend advies.

Lief lezertje,

Heel erg bedankt dat je jouw zorgen met mij deelt. Wat een verontrustend bericht, hier schrik ik wel van. Het lijkt erop dat je vriendin vreemdgaat, met de informatie die ik van je heb ontvangen vind ik dat de enige logische uitkomst. Wel heb ik nog één vraag: heeft 'Ger' gereageerd op haar brieven? Zo ja, dan versterkt dat mijn vermoeden alleen maar meer. Zo nee, dan zou ik het gesprek met haar aangaan. Haar confronteren lijkt me sowieso de beste optie. Zorg ervoor dat je alle faxen wel bewaart, die kunnen nog wel eens van pas komen.

We faxen!
NNPeet

Lieve Peet,

Mijn vriendin en ik hebben al drie jaar een relatie, maar de laatste tijd heeft ze steeds minder aandacht voor mij. Als we samen afspreken is zij niet meer van haar computer weg te slaan. Toen ik vandaag eerder thuis was dan zij, trof ik een nieuw faxapparaat aan naast haar bureau met daarin een brief gericht aan ene 'Ger'. Gaat ze vreemd? Moet ik me zorgen maken?

Help! Sigmund Freud heeft me verteld dat ik mijn vader moet vermoorden om mijn eigen vader te kunnen zijn. Wat moet ik doen???

Lief lezertje,

Bedankt voor je vraag! Wat een verontrustende uitspraak... Maar als Freud het zegt, dan zal er wel een kern van waarheid in zitten. Ik kom uit een tijd waarin je gewoon werd opgenomen voor dit soort uitspraken, maar NNPeet moet hem gelijk geven. Hij heeft er immers lang voor geleerd om jou te vertellen wat je moet doen. Ik weet nog wel een muffe, donkere, ondergrondse ruimte waar je je opdracht kunt uitvoeren. Overige tips moeten we maar even uitwerken onder het genot van een kaas- en worstschaaltje bij de verjaardag van ome Stef (God hebbe zijn ziel).

Auf wienerschnitzel,
NNPeet

Hoi NNPeettante,
Studenten leven in een wereldje apart. Al die verenigingen, tradities en woorden, die kunnen soms best wel als een belemmering voelen als je op zoek bent naar je plekje in een groep studenten. Ik ben student, maar ik vind het lastig om me te mengen met andere studenten. Ik ken al die namen, woorden en afko's niet. Ik wil meepraten, maar ik wil niet dom lijken. Wat moet ik doen in zo'n situatie?
Groetjes,
Anoniempje123

Lief anoniempje,

Wat ontzéttend vervelend dat je het idee hebt dat je nergens thuishoort. Ik heb daar zelf persoonlijk geen ervaring mee, jwz, maar voor jou doe ik mijn best. Mijn advies is om bij een laagdrempelige vereniging te gaan, zoals NNP of Minerva. Als je eenmaal een plekje hebt gevonden, komen al die namen, woorden en afko's vanzelf. Dan vind je vanzelf een paar leuke vrienden zodat je lekker in de kruva kan winkelen mdm, een lawa van 't Lips naar de Next gaat lopen en havercappu's zal drinken tot je hartkloppingen krijgt.

Dit wordt helemaal HDP! MVG,
NNPeet

Lieve Peet,

Laatst liep ik in het Lipsius. Toen kwam ik een lange jongen tegen met zwart-bruinig haar. Hij liep met een laptop in zijn hand waar een Excelbestand op openstond. Op deze laptop was een blauwe sticker geplakt met witte sleutels erop. Hij probeerde me te overtuigen om hem te machtigen. Ik heb geen idee wat dit betekent, wat moet ik doen?

Lief lezertje,

Jeetje, een historicus die je uit het niets aanspreekt: dat moet schrikken zijn! Wees niet bang, je NNPeettante weet raad. De Do Jime (Japans: 胴絞) is een buitengewoon effectieve techniek, die binnen de judosport op de lijst van verboden wurggrepen staat: succes gegarandeerd dus! Zorg allereerst dat je de historicus in kwestie op de knieën krijgt; dit kan met een simpele been-, heup- of schouderworp. Vouw hierop je benen om zijn middel en hou je enkels tegen elkaar. Trek het bovenlijf met beide handen naar achteren en pers zijn torso met je benen samen tot hij het bewustzijn verliest. Wacht een paar minuten en verberg het lichaam op een plek waar weinig of geen mensen komen (de afdeling "Nederlandstalig" in een willekeurige boekhandel bijvoorbeeld). Ziezo, daar zul je geen last meer van hebben!

Ajuparaplu!
NNPeet

Lief lezertje,

Wat naar! Wat vervelend dat je niet normaal over straat kan! Aandacht kan leuk zijn, maar te veel aandacht is dat niet. Pas op dat je niet ijdel wordt of, als je dat al bent, niet nóg ijdeler! Stel je grenzen! Het is oké om te zeggen: 'Sorry, maar nu even niet!' Kom voor jezelf op! Mocht dit nu heel lastig voor je zijn, dan kan je de situatie ook proberen te ontvluchten. Verander van look! Probeer eens iets casuals in plaats van glamorous. Ik hoop dat je iets hebt aan deze tips en dat je een balans mag vinden tussen genieten van de aandacht en rust pakken. Ik wens je sterkte toe!

Toedeloei!

Lieve Peet, ik heb een groot probleem. Mijn charme en ongelofelijke aantrekkingskracht zorgen ervoor dat ik niet meer normaal over straat kan. Overal waar ik kom vragen ze om mijn nummer, kijken ze me na. Ik denk dat het komt door mijn theaterverleden. Heb je tips om dit dragelijker te maken?

Door Goran Bouaziz

Kleedkamerpraat

Hoe Vondel het laatste slachtoffer werd van Valeria Messalina

Roddel hier! Roddel daar! Opgepast!
In vriendin schuilt des duivels last!
Stil maar! Stil maar! Goed opgelet!
Vriendin gaat met je man naar bed!

Edgar Cairo, *Puin: een historisch zang en dansspel* (1970)

***'My dear Arthur, I never talk scandal. I only talk gossip. What is the difference between scandal and gossip? Oh! Gossip is charming! History is merely gossip. But scandal is gossip made tedious by morality,'* zo spreekt lady Cecil Graham in Oscar Wilde's komedie *Lady Windermere's Fan* (1892). Het stuk past in de toneeltraditie van de *comedy of manners*, waarbij de dubieuze morele standaard van de aristocratie op de hak genomen wordt. De ironie wil dat juist Wilde uiteindelijk vanwege een roddel over zijn seksuele geaardheid achter de tralies zou belanden. Achterklap maakt meer kapot dan een mens lief is. Aan waarschuwende verhalen geen gebrek binnen de Nederlandstalige letteren - Simon Gorter sprak zelfs van een apart genre - maar niet alleen roman*personages* zijn slachtoffer! Zo nu en dan moet een literator zelf de gevolgen van kwaadsprekerij aan den lijve ondervinden. Neem onze grootste toneelschrijver van de zeventiende eeuw: Joost van den Vondel (1587-1679).**

Voor we bij de Prins der Dichters uitkomen, moeten we eerst een kleine tweeduizend jaar terug in de tijd: naar het Rome van de stotterende keizer Claudius. Diens vrouw - en achternicht - Valeria Messalina stond te boek als een wellustige nymfomane en hield er naar verluidt een hoop buitenechtelijke affaires op na. Beroemd is het verhaal dat zij een kamer had in een bordeel, waar zij met een blonde pruik op en onder de schuilnaam Lycsica ('Wolvin') de weddenschap aanging dat ze meer mannen aan hun gerief kon brengen dan de befaamde 'dame van plezier' Scylla. (De keizerin won uiteraard, met een score van maar liefst vijfentwintig mannen op een avond.) Hoewel dit alles tot de verbeelding spreekt, hangt deze anekdote waarschijnlijk van fictie en lasterpraat aan elkaar. Plausibeler is het verhaal omtrent haar noodlottige affaire met de senator Gaius Silius; een van haar vele minnaars, en ook meteen haar laatste. Toen haar echtgenoot enige tijd in Ostia verbleef om de havens te inspecteren, dwong zij Silius om met haar in het huwelijk te treden. Gevaarlijk spel: bigamie was in Rome (en is in Nederland nog steeds) bij wet verboden en daarnaast zou het onwettige koppel gefantaseerd hebben over een couppoging en bloedige aanslag op Claudius. Een dienaar genaamd Narcissus lichtte de keizer in, waarna het tweetal werd geëxecuteerd. Hoe Messalina het zover had kunnen laten komen - en hoe Silius zich hierin heeft laten meeslepen - was ook de Romeinse historicus Tacitus, die de gebeurtenissen optekende, een raadsel. Wie daarentegen maar al te veel begrip kon opbrengen voor de keizerin was niemand minder dan onze eigen Joost van den Vondel! Hoe toepasselijk dat de meest geruchtmakende affaire van het oude Rome zou leiden tot een van de meest destructieve roddels uit de Nederlandse toneelgeschiedenis...

'Zedert de dood van mijn zalige huisvrouw heeft mijn couragie eenen krack gekregen, zoodat ick mijnen grooten Constantijn moet vergeten en met yet minders mij zoecken te behelpen. Ick ben aen de treurspelen vervallen en heb noch één ongedruckt leggen van Silius en Messaline,' zo schreef Vondel op 9 september 1639 in een brief aan Hugo de Groot. Sinds de dood van zijn echtgenote Maeike de Wolff, een kleine vier jaar eerder, was zijn productiviteit sterk afgenomen. Zijn epos over Constantijn de Grote bleef onvoltooid en werd bovendien grotendeels door hem vernietigd. Een groter mysterie is de ongepubliceerde tragedie van Silius en Messalina waar hij over schrijft: het stuk is nooit opgevoerd, niet overgeleverd en deze brief aan De Groot is het enige bewijs uit eerste hand dat het stuk daadwerkelijk bestaan moet hebben.

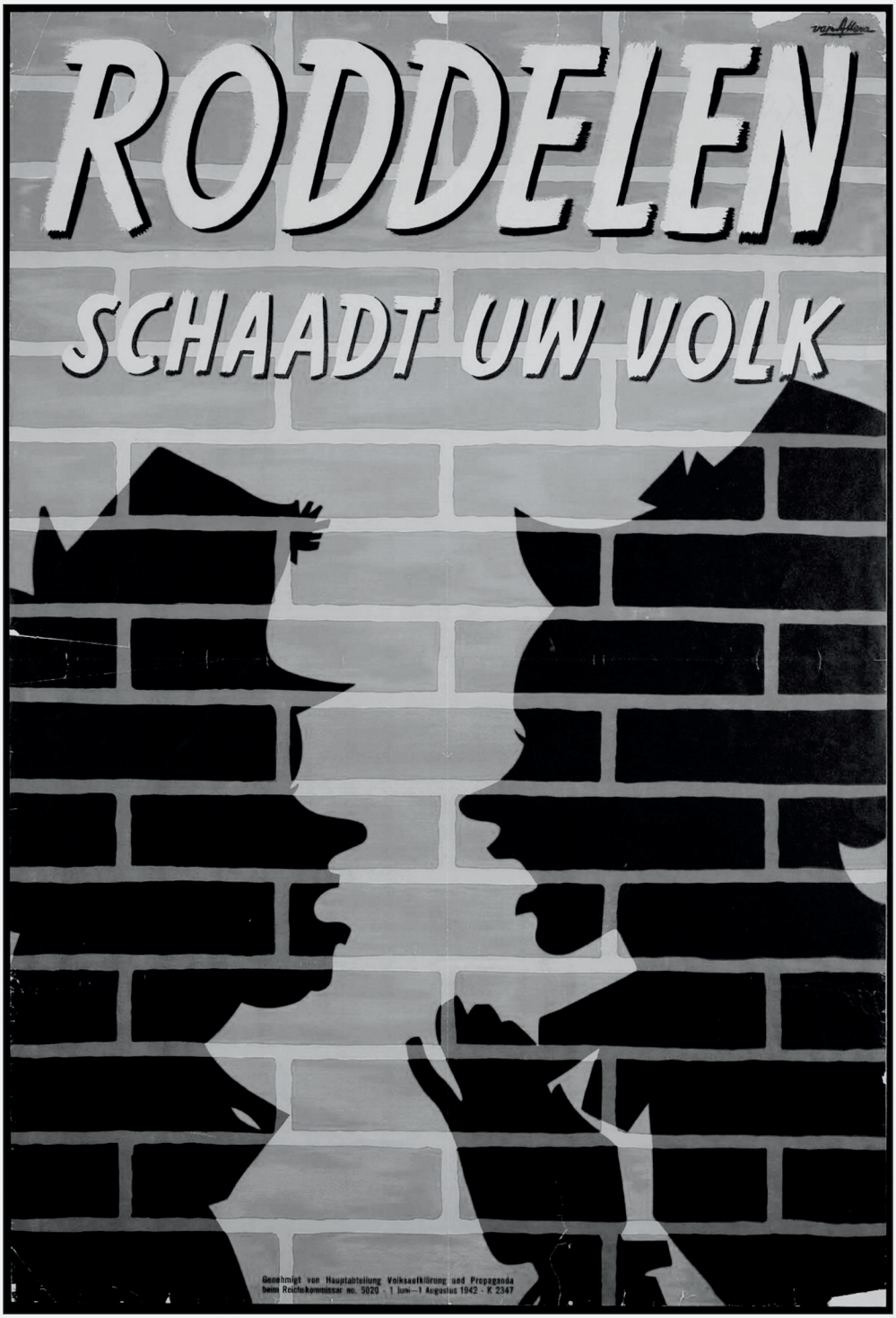
Bewijs uit tweede hand is er gelukkig ook: Gerard Brandt, Vondels eerste biograaf, wist de raadselachtige verdwijning te verklaren.

Volgens Brandt was Vondels Romeinse tragedie in het jaar 1638 helemaal gereed voor opvoering. Er was een cast, de rollen waren verdeeld, maar tijdens de eerste lezing van het stuk beging de dichter een fatale fout. Toen de spelers - net als Tacitus - maar weinig begrip kon opbrengen voor Messalina's ogenschijnlijk roekeloze actie, probeerde Vondel haar drijfveren op wat onvoorzichtige wijze duidelijk te maken: 'T is eveneens als of zoodaanig een Prins een nar was, en de Prinses, terwyl hy ergens naar toe was gereist, ondertusschen met eene Raadtsheer wilde trouwen.' De vergelijking zorgde voor hilariteit. Claudius, zo lijkt Vondel te suggereren, was niets meer dan een clown en Messalina's verlangen naar een volwaardig liefdespartner daarom zo gek nog niet! Een revolutionaire interpretatie, zeker in vergelijking tot de misogyne beschrijvingen van literaire voorgangers als Plinius de oudere en Juvenalis, die vol zitten met vileine sneren en *slut-shaming*. Maar Vondel liet niet alleen de term 'nar' vallen, hij sprak ook over een 'Prins'. Tsja, en laat het stadhouderschap nu juist in handen zijn geweest van Frederik-Hendrik, *prins* (!) van Oranje-Nassau. Na de repetitie doken de spelers de kroeg in en weekte de drank de tongen los: een prins die een nar zou zijn, een prinses die vreemdgaat... wilde Vondel met dit nieuwe stuk soms iets insinueren? De gekste verhalen gingen als een lopend vuurtje voort en bereikten al snel de Regenten van het Weeshuis, die verantwoordelijk waren voor de Schouwburg. Deze riepen Vondel direct op het matje. De doodsbenauwde dichter spoedde zich hierop direct naar de hoofdrolspelers, zei nog wat aan het stuk te willen sleutelen en vroeg hun exemplaren van de tekst terug. Hij bewaarde wat fragmenten voor gebruik in andere treurspelen, maar smeet de rest volgens Brandt in de haard. Sprak de dichter echter de waarheid in zijn brief aan Hugo de Groot, dan moet hij een jaar later nog een exemplaar in zijn bezit hebben gehad. Hoe het ook zij: het stuk is verloren gegaan. Een troep roddelgrage toneelspelers heeft Joost van den Vondels enige Romeinse historiespel naar de verdommenis geholpen; een stuk waarmee hij misschien wel definitief 'Shakespeare van de Lage Landen' had kunnen worden.

Onthoud dus goed, lieve NNP'ers: roddel en achterklap maken meer kapot dan je lief is! Vondel kon daar maar al te goed over meepraten. Ondergetekende tot zijn grote spijt evenzeer...

'Het huwelijk van Messalina en Gaius Silius, ofwel bigamie in het oude Rome' door Nicolaes Knüpfer. Collectie Rijsksmuseum. Mogelijk geïnspireerd op Vondels stuk.

Door de Duitse censuur wist de Nederlandse bevolking tijdens de bezetting nooit of men goed geïnformeerd was over hetgeen zich werkelijk afspeelde. Het gevolg was dat de wildste geruchten de ronde deden. Zo ging het verhaal dat in Amsterdam tientallen Duitse soldaten vermist werden "... en zo nu en dan halen ze er één uit de gracht op met een paar messteken." De NSB probeerde met dit affiche de stortvloed van ongewenste geruchten de kop in te drukken. De Nederlandse Spoorwegen nam 1500 exemplaren af en hing die op in stations en in de treinen. Veel effect had de actie niet: de bevolking concludeerde dat de waarheid kennelijk niet verteld mocht worden.

Bron:
AF/00079 (Affiche, Lithografie), Oorlogsaffiches NIOD 1933 - 1946, NIOD/KB

In 'twaterspiegel getijdend

Door Santino Reniers

In 'twaterspiegel getijdend golf-
de een beeld, als kwam van onder
'tleek een lach, een echte wonder
gelijkend mijn gezicht, mijn hart bedolf.

Een gezicht vol levenslust
d'oogen zagen uitgerust
lippen spraken met een lach
Doch, de rimpels deden hun beklag.

'tspiegelbeeld bewoog op den muziek,
op liederen gedreven door melancholiek,
Danste met de Markies de Macabre
als zwart bloed walste door zijn ad're.

'tspiegelbeeld, mijns aangezicht,
lokte met een hartelicht
'twater in, ik dook meteene
mijn hart, mijn hart versteende.

De golven verstomden
als door den dood verslonden
'tbeeld der spiegels was niet
meer, niets wat mij nu nog verried.

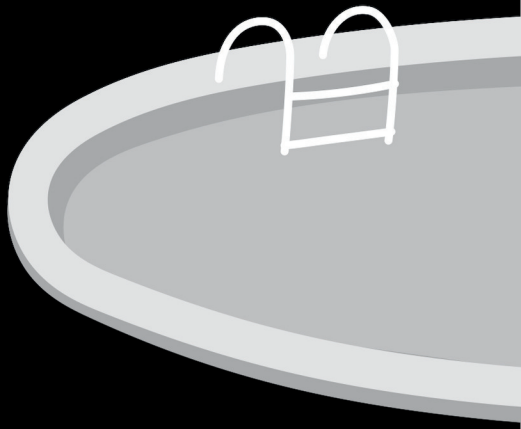
Door Kyrie Ekue-Hettah en Camille Labee

ZWEMMEN IN FRANKRI

Water is een belangrijk element in Nederland. Zoals we allemaal weten, ligt het land onder zeeniveau. Dit betekent dat Nederlanders op elk moment in gevaar kunnen komen. Als de dammen breken bevinden ze zich in grote problemen. In 1953, tijdens de Watersnoodramp, werd Nederland hard getroffen door een zware overstroming. Tijdens deze ramp braken verschillende dijken door een combinatie van een zware storm en springtij. Grote delen van Zeeland, Zuid-Holland en Noord-Brabant liepen onder water, met catastrofale gevolgen voor mens en dier.

Deze tragedie had een diepe impact op Nederland en leidde tot een grootschalige herziening van het Nederlandse waterbeheer. Sindsdien heeft Nederland aanzienlijke investeringen gedaan in waterkeringen, zoals dijken, dammen en stormvloedkeringen om het land te beschermen tegen overstromingen. Bovendien heeft Nederland geavanceerde technologieën ontwikkeld en toegepast om overstromingsrisico's te beheren en te minimaliseren. Als gevolg van de Watersnoodramp is Nederland altijd voorbereid op mogelijke overstromingen en andere watergerelateerde rampen en daarbij horen ook zwemlessen. Zwemmen heeft een belangrijke plaats in de Europese samenleving, in het bijzonder in de noordelijke landen zoals Nederland. Laten we de zwemlessen in Frankrijk vergelijken met die in Nederland.

KYRA

Hallo, ik ben Kyria. Ik heb lange tijd in Nederland gewoond en sinds 2015 woon ik in Frankrijk. Ik heb opgemerkt dat er een verschil is tussen leren zwemmen in Frankrijk en in Nederland. In Nederland is zwemmen echt een heel belangrijk onderwerp. De adviesleeftijd om te starten met zwemles voor het A-diploma is viereneenhalf tot vijf jaar. Maar sommige ouders hebben liever dat hun kinderen eerder beginnen met zwemles, wanneer hun kind vier of zelfs drie jaar is.

In Nederland zijn zwemlessen gestructureerd en ze worden meestal gegeven in groepen. Tijdens de lessen leren kinderen verschillende vaardigheden, zoals drijven, ademhalen, schoolslag, rugslag en borstcrawl. De focus ligt op het aanleren van technieken die nodig zijn om veilig en zelfverzekerd te kunnen zwemmen.

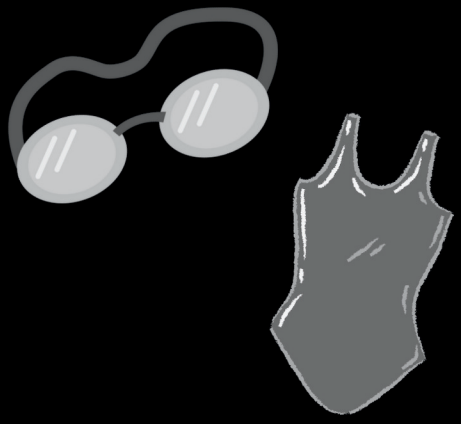
JK EN IN NEDERLAND

Naast het aanleren van zwemvaardigheden wordt er ook veel aandacht besteed aan waterveiligheid. Kinderen leren bijvoorbeeld hoe ze zich moeten redden als ze per ongeluk in het water vallen en hoe ze moeten omgaan met stromingen en andere gevaren in open water. De zwemlessen worden meestal gegeven in een serie van wekelijkse lessen, waarbij kinderen stapsgewijs vooruitgang boeken en uiteindelijk hun zwemdiploma behalen. In Nederland zijn er verschillende zwemdiploma's, zoals het A-diploma, B-diploma en C-diploma, die elk verschillende vaardigheden en niveaus vertegenwoordigen.

Zo bestaat het A-zwemdiploma in Nederland uit verschillende vaardigheden die een kind moet beheersen om als veilige zwemmer te worden beschouwd. Kinderen moeten kunnen drijven, een goede ademhalingscontrole hebben en kunnen watertrappelen. Voor een C-zwemdiploma moeten kinderen een bepaalde afstand kunnen zwemmen, meestal minstens 100 meter. Kinderen moeten basisreddingstechnieken kennen, zoals het helpen van iemand die in het water in nood is of het gebruik van een drijfmiddel om iemand te ondersteunen.

CAMILLE

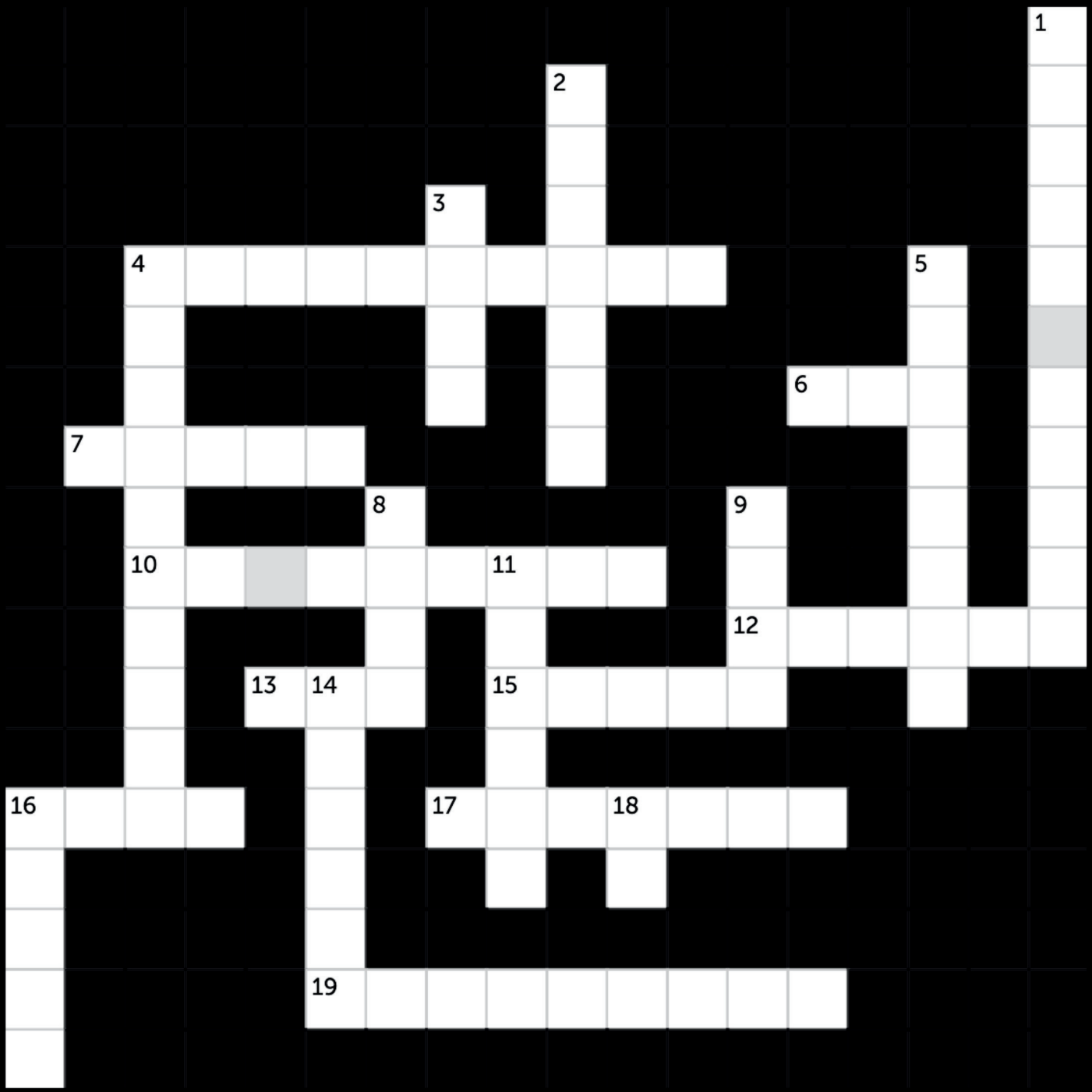
Hallo, ik ben Camille. Ik ben het grootste deel van mijn leven in Frankrijk opgegroeid. Dus heb ik hier leren zwemmen.
Zwemlessen in Frankrijk beginnen gewoonlijk in de CP-klas (groep 3) en eindigen in het laatste jaar van het lager onderwijs (leeftijd van groep 7). Over het algemeen wordt er gedurende ongeveer 1 trimester per jaar gezwommen. Eerst leren de leerlingen het water ingaan, spelletjes spelen, proberen hun hoofd onder water te houden. Daarna leren ze zwemmen met hulpmiddelen zoals riemen of planken, dan springen en ten slotte daadwerkelijk zwemmen.

In mijn herinnering konden veel kinderen nog niet zonder hulp zwemmen, zelfs niet op 10- of 11-jarige leeftijd. Mijn vader, die in Nederland woonde, leerde op zeer jonge leeftijd zwemmen en wilde dat ik dit ook zo snel mogelijk zou leren. Ik denk niet dat ik zonder hem zo goed had gezwommen als ik nu doe. Ik denk dat de cultuur in Frankrijk en in Nederland heel anders is wat zwemmen betreft. In Nederland is het een fundamentele basis van iemands leven, terwijl het in Frankrijk als een "optie" wordt beschouwd.

De ENIGE échte HoWa OWa

KruWoPu

Horizontaal

4 Super mooi gezopen gister gozer

6 Heerlie de Peerle

7 .... aan Ger

10 Bijnaam voor onze penningmeester

12 Lied van Racoon

13 Iedereens favoriete studievereniging

15 Voorzitter van de Hoogwaterredactie

16 Diegene die als eerste 1D verliet

17 Synoniem voor roddel

19 Het evenement van het jaar voor talenstudies

Verticaal

1 Inzending voor het Songfestival

2 Onder neerlandici beroemde Rick

3 Beste plek voor zure mat shotjes

4 Nieuwe hit van Roxy Dekker

5 Beste snackbar na het uitgaan

8 Traumatiserend verhaal van Manon Uphoff

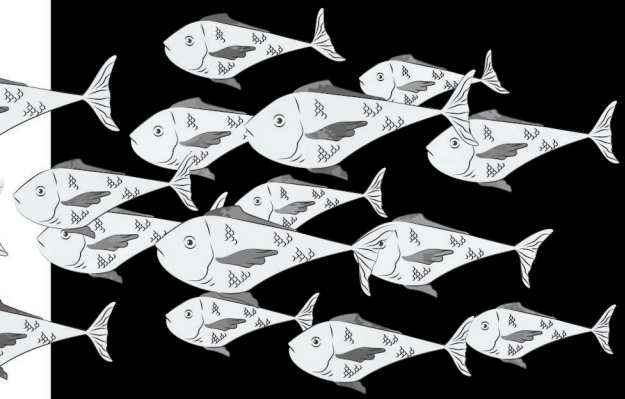
9 Programma van Tim Hofman

11 Waar je je fiets kunt stallen in het Lipsius

14 Je favoriete adviesorgaan van de Onderwater

16 Met hoeveel mensen de Hoogwaterredactie eerst was

18 Waar menig student huilend avonden heeft doorgebracht

DE HOND

Door Vincent de Groot

Het was twee jaar geleden dat hij hier voor het laatst de beerput kwam ledigen. Net als de vorige keer kwam het geblaf hem tegemoet toen hij het erf op liep. Boris, een vierjarige bordercollie sprintte hem tegemoet en sprong tegen hem op. Wat maakte het dat dit dier hem zo wilde begroeten? Kon het niet gewoon rustig zijn neus tegen zijn laarzen aandrukken, zijn lichaamsgeur op zich nemen, merken dat hij in vrede komt en hem dan verder met rust laten? Nee, bijna schuimbekkend en met besmeurde poten moest dat beest zich aan hem opdringen.

'Boris, hierrrrr!'

Van der Wilgen blafte misschien nog harder dan Boris zelf. De hond kwam weer neer en liep sloom zijn baas tegemoet.

'Ah, Van Gennep, hoe is het ermee?' Een ferme handdruk, eelt op eelt.

'Goed goed goed. Met jou?'

'Zo z'n gangetje.'

Ze snoven allebei en Van der Wilgen trok aan z'n snor.

'Ik moet nog even de schatjes voederen, dan zet ik daarna een bak koffie. Jij redt het wel alleen toch? Je weet waar die zit, hé?'

Hij draaide zich om en liep richting de stallen. Boris bleef bij Van Gennep achter.

Hij stapte in zijn beerwagen en greep direct naar de shag op zijn dashboard. Draaien ging altijd lastig met zijn dikke vingers, maar na jaren oefenen had hij er handigheid in gekregen. Hij likte de rand, rolde hem nog een keer rond en stak hem aan. Met een flinke teug tabak startte hij de wagen en reed langzaam achteruit.
Vanuit de spiegel kon hij zien dat Boris nog altijd midden op het erf stond.

'Ga dan verdomme aan de kant, stom beest.'

Stug bleef Boris staan alsof er niet een groot gevaarte gestaag zijn kant op kwam gereden. Van Gennep toeterde. Geen beweging.

'Klote...'

Hij stapte uit, zijn shagje in de mondhoek, en beende naar de hond.

'Vort! Hup, weg!'

Onbeweeglijk staarde het dier hem aan.

'Ik rijd je gewoon aan als je nu niet wegloopt, mafklapper,' dreigde hij en hij keerde weer naar zijn beerwagen.

Plots twee poten hard tegen zijn rug. Van schrik ging zijn mond open gepaard met een brandend gevoel. Hij duwde de hond van zich af en begon heftig te hoesten. Er vloog iets uit zijn keel. Van Gennep opende zijn hand en zag zijn shagje gedoofd liggen, nat van het speeksel. Een rokerige nasmaak in zijn mond.

‘Godverdomme! Kuthond.’

Boris was verdwenen.

De deksel van de beerput lag opzij. Een gapend gat openbaarde zich. Het gas dat omhoogkwam had twee jaar lang ongestoord kunnen ophopen. De slurf stak in de bruine soep. De bovenste laag was vloeibaar, maar hoe dieper in de put, hoe vaster en harder de laag aangekoekte ontlasting, de beer. Het ledigen kon beginnen, maar Van der Wilgen riep hem bij zich. Hij stond bij de deur van de woning.

‘Kom, die tas koffie doen we mooi voordat je gaat pompen.’

Boris kwam de hoek omgelopen en keek strak naar Van Gennep. In zijn bek had hij een afgekloven bal die ooit felgroen had moeten zijn. Hoe kon een beest zo geniepig uit zijn ogen kijken? Die valse onschuld. Alsof hij dondersgoed wist wat voor een last hij is, maar zodra zijn baas er is, gedraagt hij zich als een goede loebas.

‘Ja, lekker,’ hij klopte zijn handen af.

Boris duwde zijn natte neus tegen zijn benen aan. Venijn in de ogen.

‘Hij mag jou wel.’ Van der Wilgen wierp een schuine blik op hem.

De hond probeerde naar binnen te gaan. Zodat hij zich als braaf schoothondje kon gaan gedragen? Vanuit zijn mand naar hem zou gaan staren en dat hij met iedere slok zou moeten aanhoren dat het zo’n lief beest is? Van Gennep besloot om mee te spelen. Hij ging door zijn hurken en pakte de kleffe bal vast. Van der Wilgen keek gefascineerd naar het tafereel. Met enige worsteling kreeg hij de bal losgewrikt uit de bek van Boris. De hond blafte en de onschuld was verdwenen uit zijn ogen.

‘Het is zo’n lieve hond...’ zie Van Gennep smalend.

Hij wierp de bal hard over zijn schouder weg. Boris rende er luid blaffend achteraan. Van Gennep stapte naar binnen gevolgd door Van der Wilgen. Hij sloot de deur met een plons. Stilte.

Hond aangetroffen in beerput

1983 – Asten Bij het ledigen van de beerput afgelopen zaterdag is op melkveehouderij Van der Wilgen de hond van de boer op de bodem van de leeggepompte beerput gevonden. Hoe de hond in de beerput is terecht gekomen, blijft een raadsel. Boer Van der Wilgen is ontroostbaar: “Het ene moment rende hij nog vrolijk rond op het erf en dan is ie er opeens niet meer. Het was zo’n lief beest.”
Boris was al jaren deel van de hechte familie en zal erg worden gemist.

POEP

EEN LITERAIR TRAUMA

GESCHREVEN DOOR MAUD VOETS

'Als u die twee hopen opeet, krijgt u mijn huis. Het huis van uw dromen, met de tuin en alles erbij.' Deze woorden zullen menig Neerlandicus bekend voorkomen: het is het verhaal waarmee je leerde wat focalisatie is bij het vak Hoe werkt literatuur - Analyse en interpretatie. Was ik maar nooit Nederlands gaan studeren, dacht je tijdens het werkcollege van Tommie van Wanrooij. Was ik maar nooit aan deze gruwelijke opleiding begonnen. Maar het was te laat. Pas op de universiteit kom je erachter dat hoorcolleges met gedichten over het vrouwelijk orgasme binnen de wetenschappelijke vrijheid passen - en dat 'Poep' van Manon Uphoff onder het verplichte lesmateriaal valt.

Alle verhalen die we lezen hebben wat te maken met focalisatie. Focalisatie is één van de vele concepten die een antwoord kan geven op de vraag hoe literatuur nou werkt. Het is een term die wordt gebruikt om het gezichtspunt in een verhaal aan te duiden. Door wiens ogen kijk je op dat moment in het verhaal? Dat kan een externe verteller zijn, maar ook een personage, waarbij de informatie door diens waarneming en kennis wordt gefilterd.
Laten we (verassing!) 'Poep' van Manon Uphoff als voorbeeld nemen. We beginnen het verhaal met de aardige lange man, die het niet breed schijnt te hebben. De mooie en grote huizen om hem heen maken hem verdrietig en boos: 'Waarom is dat huis de mijne niet?' vraagt hij zich af. Een rijk uitziende dame en haar honden komen de aardige lange man tegemoet. De handelingen van de vrouw worden beschreven - we kunnen deze handelingen interpreteren als feiten. Bijvoorbeeld: ze hijgt door het getrek aan de lijn van haar Deense doggen. Ze gaat zitten. Vervolgens wisselt de focalisator en komt de verteller aan het woord: 'Je kon zien dat alles aan haar veel geld gekost had'. De focalisatie verschuift opnieuw en nu focaliseert de dame zelf: 'Sterk zijn ze hoor,' zegt ze.

Duidelijk?

Laat het wisselen van focalisator nou net zijn waar het werkcollege Hoe werkt literatuur ons mee wilde laten kennismaken. Bij elke wissel moeten de studenten om de beurt een stukje van 'Poep' voorlezen. Bij het klinken van de woorden 'Mag ik u een voorstel doen?', net nadat de reusachtige honden van de rijke vrouw hun behoefte hebben gedaan, gaat alles mis. Er wordt ongemakkelijk gelachen in het lokaal. Dan valt het eerste slachtoffer: de eerste student die het woord poep hardop moet voorlezen. De sfeer wordt gespannen. De bladzijden worden paniekerig omgeslagen. Het voorstel? Of de aardige lange man het huis van de rijke vrouw wil overnemen, mits hij even de uitwerpselen van haar Deense misbaksels opeet.

Ziek, zwak en misselijk wachten de studenten het moment af dat de aardige lange man zijn lot onder ogen ziet. Hij gaat het doen - het huis is de twee hondendrollen waard. De rijke vrouw walgt, de man kokhalst. De studenten zitten rillend achter hun tafels. Wie is de volgende ongelukkige? Wie moet voor de hele werkgroep verkondigen dat de arme man uit het verhaal op haar offer ingaat? Geef het maar toe: er viel een last van je schouders toen je besefte dat jij niet de volgende woorden in de mond hoefde te nemen: 'Hij zakte door de benen, boog zich diep voorover en stak zijn vingers in een van de hopen. Snel en zonder na te denken begon hij te eten, de ene hap na de andere'. De rijke vrouw besluit ten slotte de tweede drol te eten om haar huis toch niet kwijt te hoeven raken: eind goed al goed. Maar niet voor de studenten Nederlands. Die waren allemaal voor heel eventjes verenigd in hun afkeer voor de Nederlandse literatuur.

Wat Tommie van Wanrooij hier zelf over te zeggen heeft? 'Poep' zou zich perfect lenen voor het onderwerp focalisatie en een mooi verhaal vertellen over wanhoop. 'Ontzettend goor natuurlijk, maar jullie hebben het wel onthouden.' Wat dat laatste betreft kunnen we hem geen ongelijk geven.

Zie dit artikel zowel als een poging om het trauma van 'Poep' te verlichten, als een pleidooi voor de literaire vrijheid. Analyseer Uphoffs verhaal helemaal kapot en schrijf een paper over de schrijnende gevolgen van het laatkapitalisme. Of interpreteer het simpelweg als een verhaal van een doorgedraaide schrijver waarvan je nooit een boek zou willen lezen. Maar onthoud: neem de literatuur die je leest met een korreltje zout. Of een hoopje poep.

Verder lezen

Essink, F., Franssen, G., & Rock, J. (Reds.). (2013). *Literatuur in de wereld*. Vantilt.

Uphoff, M. (1994). Poep. *De Tweede Ronde*, *15*(3), 25-31.

Van Boven, E., & Dorleijn, G. (2013). *Literair Mechaniek: Inleiding tot de analyse van verhalen en gedichten* (herziene druk). Coutinho.

HET EILAND AAN DE ANDERE KANT VAN HET WATER

Door Noor Jongeneel

Met het vooruitzicht van goud, glorie en specerijen voeren de eerste Europeanen aan het eind van de vijftiende eeuw via het uiterste punt van Afrika naar Azië. Het Portugese schip dat in 1512 de Molukken bereikte, luidde de Europese aanwezigheid in de Indonesische Archipel in. Hoewel Portugal in de zestiende eeuw de grootste invloedssfeer over de Indonesische Archipel had, zal het tij snel keren; de Nederlanders veroverden Ambon op de Portugezen en doopten het Portugese fort symbolisch om tot Victoria. Ondanks het feit dat Ambon een tijd functioneerde als hoofdkwartier voor de VOC, verplaatste het centrum van de VOC zich naar Java. De Molukken - waar Ambon een deel van uitmaakte - bleef daarentegen altijd belangrijk vanwege de grote aanwezigheid van specerijen.

De aanwezigheid van de VOC in Azië moet niet gezien worden als een eenvoudig en soepel proces. De VOC was een nieuwkomer in Azië en moest opereren in een Aziatisch handelsnetwerk dat al millennia bestond, en waarin ieder de eigen belangen probeerde te behartigen. De VOC was een lokale medespeelster die de Aziatische machten veel te bieden had - zoals militaire versterking -, maar ook baat had bij goede relaties met Aziatische machthebbers. Om afspraken te maken met Aziatische vorsten werden hofreizen ondernomen. Dit waren een soort ambassades die naar een hof werden gezonden om geschillen op te lossen, eer te betonen aan een vorst en afspraken of wetten vast te leggen.

Het VOC-archief, waarvan een groot deel in Den Haag ligt, vertelt ons veel over deze ontmoetingen tussen VOC-lieden en Aziatische machthebbers. Deze bronnen worden gekleurd door het perspectief van de westerse, koloniale machthebber. Hofreisverslagen zijn doordrongen van oriëntalisme - het geheel aan denkbeelden en ideeën, waarin het westen wordt gepresenteerd als superieur en 'de Oost' als inferieur. Onder de noemer 'de Oost' werd het hele overzeese gebied van Marokko tot aan Japan bedoeld - een gebied dat bestaat uit vele heterogene culturen, maar dat door het westen wordt gepresenteerd als één geheel. We vinden in deze bronnen een koloniale 'Ander' die wordt beschreven als inferieur, onbeschaafd en barbaars.

Ik neem jullie mee naar de eilanden Ternate en Tidore die deel uitmaakten van de Molukken. Deze twee eilanden, die vlak bij elkaar lagen, waren in de zestiende en zeventiende eeuw het strijdtoneel van verschillende Europese machten. Bondgenootschappen werden gesloten en verbroken, en de spanningen liepen hoog op. Van grote invloed hierop was de grote rivaliteit tussen Tidore en Ternate. Toen de VOC in de tweede helft van de zeventiende eeuw haar invloed op Tidore en Ternate had uitgebreid ten koste van de andere Europese machten, was er dan ook een speciale taak voor de VOC weggelegd. De relatie tussen de VOC en de twee eilanden werd gevormd tot een vader-zoon relatie, waarin de VOC de eilanden hulp bood en waar nodig als bemiddelaar moest optreden. Dit gebeurde, zo laten hofreisverslagen ons zien, meerdere keren.

Op een donderdag in 1723 reisde Cornelis van Samme samen met andere VOC-gezanten van Ternate naar het fort Tobbo Tobbo op Tidore. Hij werd daar 'op een ongemeene beleefde wijse
verwelkomt'. Reden voor dit bezoek was de vlucht van veertien slaafgemaakten, in handen van twee Ternaatse prinsen, naar het eiland Tidore. De vlucht van slaafgemaakten van het ene naar het andere eiland was geen uniek verschijnsel. Een groot deel van de bevolking op deze eilanden was tot slaafgemaakt. Als slaafgemaakten - of andere inwoners - ontevreden waren over de gang van zaken op een eiland, vluchtten ze naar het andere eiland. Hiermee werd het gezag van een vorst ondermijnd. Als een vorst de ander dwars wilde zitten, trok hij onderdanen naar het eiland en bood hen onderdak aan. Om ruzie tussen de vorsten te voorkomen, waren er met behulp van de VOC verdragen opgesteld om dit tegen te gaan. Toch was dit lang niet altijd een succes. In 1723 werd de Tidoreese vorst namelijk beschuldigd van het verbreken van het verdrag. Aan de VOC-lieden de taak om deze slaafgemaakten terug te brengen naar Ternate.

Dit ging zo makkelijk nog niet. De Tidoreese vorst toonde zich 'geenszins genegen' de slaven terug te geven aan Ternate, omdat Ternate ook allerlei Tidoreese onderdanen zou huisvesten en tewerkstellen. Van Samme benadrukte dat de Tidoreese vorst 'nu geen oude zeeren' moest ophalen, maar deze met een 'dekmantel van liefde en eendragt' behoorde te bedekken. Na weerwoord van de Tidoreese vorst, luidt het hofreisverslag: 'Wie hebben de Moluxe Coningen hier te gehoorzamen dan alleen den heer Gouverneur en raad tot Ternaten?', waarin het oriëntalistische westerse perspectief volop doorklinkt.

Van Samme keerde met lege handen terug, wat niet bepaald goed viel bij de Ternaatse vorst. Volgens het rapport barstte de vorst van Ternate uit in woede; hij scheen 'zeer misnoegd' door de boodschap van Van Samme. Niet veel later maakte Van Samme opnieuw de reis over het water naar Tidore. Van Samme waarschuwde de Tidoreese vorst voor de consequenties van het verborgen houden van Ternaatse onderdanen, waarna de Tidoreese vorst zich 'bereijdwillig (hoewel zeer flauw) tot de restitutie der slaven' toonde. Nadat deze restitutie een aantal dagen was uitgesteld om vage, tijdrekkende redenen, slaagden de VOC-lieden erin terug te keren met een groot deel van de slaven. Onder het genot van enkele 'roemers wijn' namen de gezanten afscheid van de vorst met 'complimenten en eerbewijzing'.

Dit voorbeeld is er een van velen. Het conflict tussen deze twee nauw verbonden eilanden, die slechts werden gescheiden door enkele kilometers water, was diep geworteld. Binnen dit conflict stelde de VOC zich op als "vader" die moest bemiddelen tussen zijn twee "zoons", wat veel kennis vergde over de gang van zaken aan de twee hoven. De hofreisverslagen schetsen echter ook een vervreemdend, oriëntalistisch beeld van twee wispelturige en ongehoorzame vorsten, die onder bedwang moesten worden gehouden door de VOC. Dit beeld schetst een onoverbrugbaar verschil tussen 'het Zelf' en 'de Ander', die onze kennis over koloniale geschiedenis tot op de dag van vandaag kleurt. Wanneer wij vragen blijven stellen over de invloed van dit westerse perspectief op onze bronnen, is het mogelijk om hiervan los te komen. Misschien blijkt het bruggen slaan tussen twee culturen zo makkelijker dan gedacht.

Rondleiding door een aquarium

In Parijs

We nemen jullie mee naar het aquarium van Parijs. Het aquarium bevindt zich in het zestiende arrondissement van Parijs. Je kan er allerlei soorten waterdieren zien: om precies te zijn vijfhonderd vissoorten en ongewervelde dieren. Het grote bassin bevat achtendertig haaien van zeven verschillende soorten. Daardoor is het ook het op een na grootste kunstmatige waterbassin van Frankrijk.

De geschiedenis van het aquarium

Het aquarium van Parijs werd geopend in 1867. Het ondergrondse gedeelte van het aquarium bestaat uit oude steengroeven die dienden om een deel van de cavalerie van keizer Napoleon te huisvesten.

Onlangs, in januari 2019, opende het aquarium een medusarium met tweeduizend vijfhonderd kwallen van vijfenveertig soorten. Marie kreeg de kans om ze te bezoeken.

Wat er te zien is

Als je binnenkomt, zijn de eerste dingen die je ziet een visvijver en haaien.
Tijdens jullie bezoek aan het Aquarium de Paris kan je verschillende soorten zoet- en zoutwaterdieren ontmoeten.

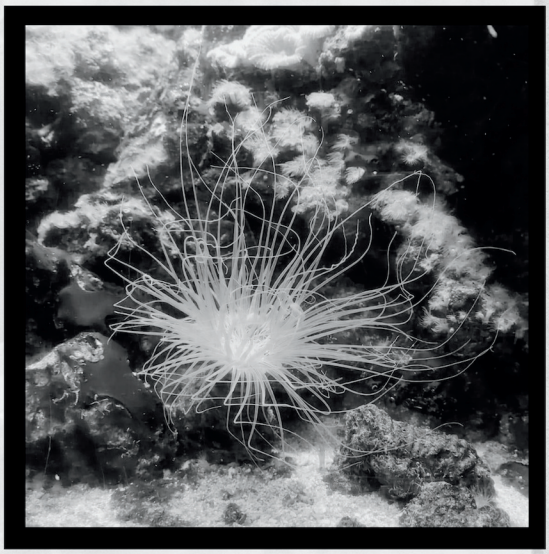
Sorbonne Université
Door Marie Grossi en Olivia Pereira

Je kan kwallen, haaien en koralen zien, maar ook schaaldieren zoals krabben of garnalen, waar er verschillende soorten van zijn. De donkere en gekleurde muren zullen je het gevoel geven alsof je onder water bent.

Wat zijn koikarpers?

Er is een mooie visvijver waar je koikarpers (een soort vis, de nationale vis van Japan) kan aanraken. Fun fact: je moet je handen wassen om ze aan te kunnen raken, want de karpers hebben een hekel aan hydroalcoholische gel.

Koikarpers zijn heel populaire vissen in Japan want ze worden gezien als het symbool van de liefde. Ze hebben verschillende soorten kleuren zoals zwart, geel, rood of wit.

We konden hen aanraken omdat ze zachtaardig zijn. Ze zwemmen naast de mensen en ze zijn niet heel bang.

Wij hopen dat we jullie hebben overtuigd om naar Parijs te komen om het aquarium te bezoeken. De entreeprijs is €21. Vergeet niet te reserveren, want je zal er geen spijt van krijgen.

LITERAIRE CANON

Samengesteld door de Leidse Leesclub

Breder? Inclusiever? Met of zonder pulp? Of helemaal de prullenbak in? De canon is een veelbesproken onderwerp binnen de Neerlandistiek. De Leidse Leesclub stak tijdens de laatste vergadering de koppen bij elkaar en stelde een onorthodoxe lijst samen van vijfenvijftig Nederlandstalige literaire pareltjes...

1 - Der naturen bloeme (Jacob van Maerlant, ca. 1272)
2 - Roman van Heinric en Margriete van Limborch (ca. 1300)
3 - Gruuthusehandschrift (ca. 1400)
4 - Mariken van Nieumeghen (ca. 1515)
5 - Lucifer (Joost van den Vondel, 1654)
6 - De driftige minnaars of de arglistige juffrouw (Adriana van Rijndorp, 1723)
7 - Verzen (Herman Gorter, 1890)
8 - Van oude menschen, de dingen, die voorbij gaan... (Louis Couperus, 1904)
9 - Titaantjes (Nescio, 1915)
10 - Eva Bonheur (Herman Heijermans, 1917)
11 - Eva (Carry van Bruggen, 1927)
12 - Bint (F. Bordewijk, 1934)
13 - Wij slaven van Suriname (Anton de Kom, 1934)
14 - Het land van herkomst (E. du Perron, 1935)
15 - De bruiloft der zeven zigeuners (A. den Doolaard, 1937)
16 - Erik of het klein insectenboek (Godfried Bomans, 1940)
17 - Die van ons (Willy Corsari, 1945)
18 - Het woud der verwachting (Hella S. Haasse, 1949)
19 - De Metsiers (Hugo Claus, 1950)
20 - De brief voor de koning (Tonke Dragt, 1962)
21 - Het jongensuur (Andreas Burnier, 1969)
22 - Dubbelspel (Frank Martinus Arion, 1973)
23 - Foxtrot (Annie MG Schmidt, 1977)
24 - Vallende ouders (A.F.Th. van der Heijden, 1983)
25 - Gekke Mustafa en andere verhalen (Halil Gür, 1984)
26 - Poep (Manon Uphoff, 1994)
27 - Oh kut (Jules Deelder, 1997)
28 - Tante Constance en tante Mathilde (Drs. P, 1999)
29 - Siegfried (Harry Mulisch, 2001)
30 - Het duister dat ons scheidt (Renate Dorrestein, 2003)
31 - Paravion (Hafid Bouazza, 2003)
32 - De ontelbaren (Elvis Peeters, 2005)
33 - De grote wereld (Arthur Japin, 2006)
34 - Ja! (Simon Vinkenoog, 2010)
35 - Bert en Bart redden de wereld (Tjibbe Veldkamp, 2011)
36 - Post voor mevrouw Bromley (Stefan Brijs, 2011)
37 - De cursus omgaan met teleurstelling gaat wederom niet door (Herman Finkers, 2012)
38 - Paaz (Myrthe van der Meer, 2012)
39 - Mens dier ding (Alfred Schaffer, 2014)
40 - Het smelt (Lize Spit, 2016)
41 - Hoe de eerste vonken zichtbaar waren (Simone Atangana Bekono, 2016)
42 - De tolk van Java (Alfred Birney, 2016)
43 - Lampje (Annet Schaap, 2017)
44 - Het tegenovergestelde van een mens (Lieke Marsman, 2017)
45 - Habitus (Radna Fabias, 2018)
46 - Bestsellerboy (Mano Bouzamour, 2018)
47 - Grand Hotel Europa (Ilja Leonard Pfeiffer, 2018)
48 - Moord op de moestuin (Nicolien Mizee, 2019)
49 - Let op mijn woorden (Griet Op de Beeck, 2019)
50 - Het perenlied (Joost Oomen, 2020)
51 - Mijn lieve gunsteling (Lucas Rijneveld, 2020)
52 - The Seven Spoken Sins (Manu van Kersbergen e.a., 2021)
53 - Winterbloeiers (Yentl van Stokkum, 2023)
54 - Mooie boel (Kees Torn, 2023)
55 - Hoogwater (2003-nu)

Dag, slecht nieuws.

De Hoogwaterredactie KAPT ERMEE

(voor dit academische jaar)

NNP 25 JAAR

Nog een dikke GEFELICIFLAPSTAART van de HoWaReda!!! Op nog veel mooie jaren. Auf Wienerschnitzel,

Goran Lucas Franka Maud

RoddelMeid.nl

GESPOT:

Hi NNP-ers, RoddelMeid hier, met het grootste nieuws ooit... Uit betrouwbare bronnen heb ik vernomen dat de NNPeettante zichzelf nogal voor schut heeft gezet op het talengala. Ja ja, natuurlijk weet ik wie er achter jullie vertrouwde adviesorgaan zit. Niet alleen is onze tante (meerdere keren) van het podium gevallen, ook heeft ze zich schuldig gemaakt aan flink wat geroddel. Ik vraag me af of jullie haar o zó 'geweldige' advies nog wel kunnen vertrouwen. Maar goed, dat is een afweging die jullie zelf mogen maken. Maar wie is deze andere anonieme NNP-blogger nou? Er kan er maar één de beste zijn, Peet...

En wie ik ben? Voor jou een vraag, voor mij een weet.

xoxo RoddelMeid

KLEFFE woorden van de Assessor Intern

Allerliefste HoWa smiechten, Lucas, Maud, Franka en Goran (en Stef, onze gevallen ridder),

Jullie hebben dit jaar KEIHARD gevochten om twee prachtige edities van ons mooie tijdschrift neer te zetten. En dit ondanks de vele tegenslagen, vroege (en late) vergaderingen, lange correspondenties en duizenden whatsappberichtjes (sorry Franka en Pam): de Hoogwatervloek is ons niet bespaard gebleven. Toen we dit jaar begonnen had ik nooit gedacht dat we tot zo'n hecht groepje zouden groeien en ik hoop dat we dat ook nog ver na dit jaar zullen blijven. Dankjewel voor de ademloze lachbuien en voor het bespreken van doodzieke lore tot we onze zielen eraan verloren. Ik heb aan jullie hele lieve vrienden overgehouden. Ik zal er nooit genoeg woorden voor hebben. Jullie mogen ENORM trots zijn!!

Heeeeeel veel liefs, maar dan ook héél veel,
Alex(andra)
Assessor Intern (of Extern II) 23-24 en lid stalk
(het bestuur is jullie natuurlijk ook heel dankbaar) (ga jullie missen)

De Hoogwaterredactie wenst jullie een geweldige zomervakantie! Geniet van het mooie weer en vergeet niet af en toe af te koelen! ;)

Getekend door: Vincent de Groot

Wim wilde voor één keer niet onaardig tegen Birgit doen, dus streek hij over zijn hart.

